

cje zawodowe nauczycieli tych szkół są wystarczające dla ustalenia”;

68) w art. 147 jako pierwsze dwa ustępy daje się nowe ustępy o brzmieniu:

„Dyrektor, względnie kierownik szkoły, który przed wejściem w życie ustawy niniejszej uzyskał to stanowisko drogą konkursu, z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej zostaje uznany za mianowanego na to stanowisko w rozumieniu art. 11 ustawy.

Nauczyciele, którzy pozostając w zawodzie nauczycielskim co najmniej lat 12, pełnią obowiązki dyrektorów, względnie kierowników szkół, nieprzerwanie co najmniej lat 3, licząc wstecz od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, zostają uznani za mianowanych z dniem 1 stycznia 1927 r. w rozumieniu art. 11 na stanowiska dyrektorów, względnie kierowników, o ile posiadają obowiązujące w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej kwalifikacje zawodowe”;

69) art. 148 otrzymuje brzmienie następujące:
„Postanowienia ustępów: czwartego, piątego i szóstego art. 15 mają analogiczne zastosowanie w tych wypadkach, gdy przerwa w służbie względnie praca kontraktowa miała miejsce przed wejściem w życie ustawy niniejszej”;

70) w art. 149 po słowie: „posadzie” dodaje się słowo: „nauczyciela”;

71) art. 151 otrzymuje brzmienie następujące:
„Minister może zaliczyć do wymiaru uposażenia cały czas służby wojskowej — z wyjątkiem czasu pełnienia obowiązkowej służby wojskowej w szeregach — tym czynnym w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej nauczycielom, którzy bądź bezpośrednio po służbie wojskowej, bądź najdalej w cztery tygodnie po wystąpieniu z niej objęli stanowiska nauczycielskie, albo którzy nie z własnej winy uzyskali te stanowiska później, lecz podania o nie wnieśli najdalej w ciągu czterech tygodni po wystąpieniu ze służby wojskowej”;

72) w art. 152 skreśla się słowa: „który nie posiada przepisanych dla danej kategorii szkół kwalifikacji zawodowych”;

73) w art. 153 między słowa: „przepisy” i „art.” wstawia się słowa: „ustępu pierwszego”;

74) w art. 155 po słowach: „(art. 22)” wstawia się przecinek, a po nim słowa: „tam, gdzie rady szkolne powiatowe nie istnieją”;

75) w wierszu piątym art. 156 zmienia się liczbę: „8” na liczbę: „15”;

76) w art. 156 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu:
„Przeniesienie z urzędu nauczyciela stałego do innej szkoły dla dobra szkoły (art. 58) może być dokonane bez wysłuchania opinii Rady Szkolnej Okręgowej, o ile ta na danym terenie nie istnieje”.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrowi Rolnictwa oraz Ministrom: Sprawiedliwości i Skarbu we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Upoważnia się Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra Rolnictwa do ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U.

R. P. № 92, poz. 530) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem niniejszem.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siódmego dnia od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

593.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 lipca 1927 r.

o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonariuszów w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości do kategorii funkcjonariuszów niższych i o zaliczeniu ich do grup uposażenia.

Na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszy posiadających specjalne kwalifikacje i pełniących czynności egzekucyjne na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie zalicza się do kategorii funkcjonariuszów niższych i równocześnie ustala się ich tytuły oraz zaszeregowuje się ich do grup uposażenia w sposób następujący:

Stanowisko służbowe i przywiązany do niego tytuł	Grupa uposażenia
Starszy egzekutor sądowy	XI
Egzekutor sądowy	XIII i XII

§ 2. Służbę, o której mowa w poprzednim paragrafie, rozpoczyna się na stanowisku egzekutora

sądowego z uposażeniem według grupy XIII, a przejście do wyższej grupy uposażenia, lub też na wyższe stanowisko wymienione w tabeli § 1, odbywa się na ogólnych zasadach dotyczących awansu (art. 107 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej).

§ 3. Minister Sprawiedliwości ustala w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrem Skarbu na każdy rok budżetowy wykaz stanowisk wymienionych w tabeli § 1, na które może nastąpić nominacja na stałe.

§ 4. Funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego posiadają nominację na podurzędników sądowych i pełnią czynności egzekucyjne na podanym w § 1 obszarze, zalicza się do grup uposażenia, ustalonych w tabeli § 1, przy równoczesnym ich przemianowaniu według podanych niżej zasad:

Funkcjonariusze wyżej wymienieni, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają:

1) mniej niż 10 lat służby w charakterze podurzędników sądowych, — otrzymują stanowisko egzekutorów sądowych w XIII grupie uposażenia;

2) powyżej 10 lat służby w tym charakterze, — otrzymują stanowisko egzekutorów sądowych w XII grupie uposażenia;

3) powyżej 20 lat służby w tym charakterze, — otrzymują stanowisko starszych egzekutorów sądowych w XI grupie uposażenia.

§ 5. Ci funkcjonariusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień ustalonych w poprzednim paragrafie uzyskują grupę uposażenia wyższą od dotychczasowej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel a.

O ileby jednak uposażenie dotychczas przez nich pobierane było wyższe od uposażenia szczebla a nowej grupy, otrzymują w nowej grupie szczebel odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu.

§ 6. U funkcjonariuszów niższych, którzy przy zaliczeniu w myśl § 4 rozporządzenia niniejszego otrzymają w wyższej grupie uposażenia szczebel co do ilości punktów wyższy od szczebla dotychczas posiadanego, liczy się termin posunięcia do następnego szczebla od dnia 1 lipca 1927 r.

O ile funkcjonariusz niższy przy zaliczeniu w myśl § 4 otrzyma szczebel równy co do ilości punktów szczeblowi dotychczasowemu, dla posunięcia do wyższego szczebla miarodajny jest termin ustalony w dotychczas posiadanym szczeblu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1927 r., i obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, we Lwowie i w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy wydane w przedmiocie objętym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

594.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 lipca 1927 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska urzędników statystycznych I-ej kategorii w Głównym Urzędzie Statystycznym.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska urzędników statystycznych I kategorii w Głównym Urzędzie Statystycznym winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przepisany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci, odpowiadający warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem odbycia studiów wyższych, zakończonych przepisaniem egzaminami (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. — Dz. U. R. P. № 64, poz. 629), względnie zwolnieni zostaną od wymogu przepisanego wykształcenia w myśl art. 11 ustęp ostatni, względnie w czasie przejściowym art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego.

Do podań tych mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studiów, oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby przygotowawczej Główny Urząd Statystyczny zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W ciągu tej służby kandydat winien zapoznać się z czynnościami Głównego Urzędu Statystycznego, z manipulacją kancelaryjno-biurową, tudzież ogłosić drukiem w wydawnictwach Głównego Urzędu Statystycznego albo w innem czasopiśmie naukowym lub też jako samodzielne wydawnictwo, pracę z zakresu statystyki, wykazującą zdolność kandydata do samodzielnej pracy naukowej. Od tego ostatniego wymogu zwolnieni są kandydaci, którzy przed rozpoczęciem służby przygotowawczej ogłosili drukiem pracę uznaną za wystarczającą przez komisję kwalifikacyjną.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdań naczelników wydziałów, będących bezpośrednimi przełożonymi praktykanta, oraz opinii komisji kwalifikacyjnej, dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego